

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

71

לחרות ישראל

יום העצמאות תשע"ט

עלון מס' 1529

08/05/2019

ואומה תעמוד קרועת לב, אך נושמת, לקבל את הנס האחד, אין שני

יזכור

במלאת שבעים ואחת שנה למדינת ישראל, יעלה עם ישראל ברטט, גאווה והוקרה את זכר בניו ובנותיו, חיילי צבא ההגנה לישראל ואזרחי המדינה, גיבורי האומה אשר חרפו נפשם למות במערכות הקרב ובהגנה על אדמתם, ובחמדת חייהם הצעירים, הטהורים והאמיצים, הנחילו לעמם את חרותו.

זכור את חברינו ובנינו:

במלחמת השחרור בפעולה בגליל התחתון.	בן 36 בנפלו	רודי בירקנפלד
במלחמת השחרור בקרב על בית קשת.	בן 20 בנפלו	דוד בראזני
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 29 בנפלו	אליעזר הוץ
במלחמת השחרור בגליל התחתון.	בן 36 בנפלו	יהודה ויסברג
במלחמת השחרור בסג'רה.	בן 34 בנפלו	פריץ יורדן
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 36 בנפלו	יצחק ליבוביץ
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 23 בנפלו	יוסף יעקב
במלחמת השחרור בכיבוש רמלה-לוד.	בן 17 בנפלו	אורי נחושתן
במלחמת השחרור בקרב על צמח.	בן 38 בנפלו	אלכס קלוגר
על משמרתו בעת השרות הצבאי.	בן 20 בנפלו	יובל גלי
בנגב ערב מבצע קדש.	בן 21 בנפלו	דני פלג
בקרבות מבצע קדש.	בן 20 בנפלו	אפרים שרעבי
בתאונה אווירית בנגב בעת מילוי תפקידו.	בן 27 בנפלו	מנחם פונדק
במלחמת ששת הימים בקרב על ג'נין.	בן 23 בנפלו	בארי אורן
במלחמת ששת הימים בקרב על מבואות רפיח.	בן 28 בנפלו	יוחאי קורן
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 22 בנפלו	חנן לרנר
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 38 בנפלו	חיים מוצרי
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 25 בנפלו	גרהרד קלר
במלחמת ההתשה במיקוש שדות הבננות.	בן 17 בנפלו	יהודה חלק
במלחמת ההתשה במיקוש בדושן.	בן 29 בנפלו	חגי ענבי
במלחמת ההתשה בעת הפגזה על אשדות יעקב.	בן 23 בנפלו	חיים טריויס
נפגעה מפגז שנפל על המשק במלחמת ההתשה.	בת 78 בנופלה	אסתר יעקובסון
במלחמת ההתשה ממטען חלקת אספסת באי.	בן 21 בנופלו	אברהם אקראי
במיקוש בשדות הפלחה בקיבוץ מבוא חמה.	בן 25 בנפלו	אלי עווד
במלחמת יום הכיפורים בקרבות הדרום.	בן 21 בנפלו	יעקב ברקאי
באסון המסוקים בעת יציאה לפעילות בלבנון.	בן 20 בנפלו	אבנר אלתר
בקרב בבית ג'בל, במלחמת לבנון השנייה.	בן 21 בנפלו	מורן כהן

יקדש ישראל זכרם, יתברך בזוהר גבורתם, ינחם נאמנה את אבליהם השכולים שזכו לראות כי נרצה קרבנם וישא לעד את שאיפת חייהם. היום ירים ישראל על נס את עוז רוחו של צבא ההגנה לישראל, מבטח השלם והחרות של מדינתנו המוקמת.

יזכור ישראל

פתיח

האמת שדי הופתעתי, שלא לומר נדהמתי, לשמוע שקלפי אשדות לא אישרה למנהלת העסקים שלנו קדנציה נוספת. פעם אחת משום שסברתי שהיא ראויה לכך, אבל בעיקר כי זה נוגד את הדי.אנ.איי. של אשדות לאורך השנים, והוא, לציית להמלצות 'הממסד'. אז נכון שהממסד הצהיר באופן פומבי על תמיכתו במועמדת, אבל הסתפק בכך, ולא נקט בשום אמצעי שכנוע נוסף. מה זה אומר על הממסד? האם באמת תמך במועמדת? עד כמה תמך? תחליטו אתם.

הימים הנוראים כבר כאן והם תמיד נוראים, גם אם חלפו יובלות מאז. עושה נכון ארכיון אשדות ושאל ינאי שמתחקה אחר דמויות נופלים שאנחנו כמעט לא יודעים אודותיהם דבר, ולפתע באה להן, וגם לנו הארה. בפרפראזה על יום השואה אומר כך: במקום לכל איש יש שם, כאן לכל שם יש אישי. ושאל ראוי להערכה רבה על שקדנותו ופועלו בפענוח דמויות מן העבר, לאו דווקא בהקשר למלחמות, אלא בכלל. בפעם הבאה שאשמע את השם אליעזר הוץ (כמשל) מעבר לתווי פניו הנאים, אזכור ואדע יותר על פועלו.

נקווה שהדי המלחמה ששככה לה בדרום ימוגו, לא עד הסבב הבא, כי אם לעתיד לבוא, ונצליח להגיע להסדרת של חבית חומר הנפץ הזו, שלא מפסיקה לבעבע בהקשרים פוליטיים כאלה ואחרים.

ולנו נאחל ימים יפים, בתקווה שהשריפות לא יכלו את היפה שנתר מן החורף.

חגים ומועדים לשמחה

אבנרון

יום עצמאות שמח

yo-yoo.co.il

מרוץ העצמאות תשע"ט

בזמן אמת מה קורה על המסלול. גל מלמוד שרואיין במהלך השידור, אמר שבמידה ואשדות מאוחד מנצחים אותנו הוא לא חוזר הביתה...

זכות גדולה לציין את האירגון המופתי של הארוע שתוקתק למן הזינוק ועד נקודת הסיום באנדרטת צמח. שאפו גדול למשטרת ישראל שדאגה להכוונת התנועה בצמתים, מתנדבים, רבשיים, אנשי מד"א ועוד רבים וטובים. ולא פחות חשוב, מיד בתום המרוץ הועמסו על עגלה אדני הזינוק של התחנות השונות ושאר עזרים טכניים שנעלו במחסן עד השנה הבאה.

א.ר.

מרוץ העצמאות ה-34 של עמק הירדן נערך בשבת 4.5.19 עם מספר שיא של משתתפים-16 קבוצות. היה זה המרוץ האחרון בניצוחו של גיורא אסתרי שסיים 24 שנים בניהול מחלקת הספורט ויחליף אותו תמיר מייזלס משער הגולן.

השנה הוטל עלי לארגן את הנבחרת של אשדות איחוד וזה לא היה פשוט אבל בסופו של דבר העמדנו נבחרת טובה, ורק בקבוצת גיל אחת לא עמדנו בתקנון, והחריגה היתה שהרץ היה בן 37 בעוד קבוצת הגיל היא 25-32.

כמו ברוב השנים, ניצחה במרוץ קבוצת אפיקים בפער גדול. במקום השני סיימה דגניה ב' ובשלישי שער הגולן. אחריהן סיימו כנרת, אשדות מאוחד ואשדות איחוד במקום השישי.

לראשונה בהיסטוריה אשדות מאוחד סיימה לפני אשדות איחוד, והם עשו זאת בזכות המאמן המסור אילן אליהו שהעמיד קבוצה טובה ומאומנת, ומגיע להם ברכות.

רצי ורצות אשדות איחוד: **איתמר וקנין, דנה פרידר, יוחאי שוחט, מייגן שילדס, אורן ברגר, רז ליאני, רן ספיבק, סיון ידידיה, חני אופיר, גיא אלטר, יעל בת חיים, עומר ליאני, עדי גרוסמן, יונתן שטיינדל, תאיר דוד, ג'ואנה גולדברג, רות מידלר, סער עידו, נועם שוחט ומוטי כהן.**

תודה רבה לכל הרצות והרצים ולאתי דוד, מייגן שילדס ועדי גרוסמן שעזרו לי לארגן את הקבוצה.

גל מלמוד

בשולי המרוץ: את מרוץ העצמאות לזכר נופלי עמק הירדן במערכות ישראל, יזם **צלי אלרואי** מאפיקים שמלווה את המרוץ מדי שנה, ובעזרת מגאפון מעביר דיווחים לקהל שבצידי הדרך. השנה נרתם למשימה רדיו

קול הכנרת FM 106, בהובלת השדר אבנר גולן מכנרת, וניתן היה לעקוב מהבית אחר התקדמות המרוץ באמצעות כתבי שטח, כמו **אורן ראובני**, שעשו מאמץ גדול לעקוב ולדווח

אשדות יעקב במערכה - פרקי יומן 1948

עמק הירדן במערכה

השקט היחסי בו היינו נתונים בעמק הירדן, מאז החלה המערכה על המדינה העברית, בא אל קצו.

המערכה על תחנת המשטרה בגשר התפתחה אחרת. גם כאן הבטיחו האנגלים את התחנה ליהודים, אך על מועד הפינוי נודע לאנשינו רק על פי המכונות הרבות שהחלו לקלוט לתוכן את המטלטלין של האנגלים החונים שם. כוחות פל"מ מגשר הספיקה בחפזון לתפוש את הבניין ומיד החלה מתקפת הערבים. ההתקפה התחילה מיד לאחר פינוי המשטרה. ביום ג' ב- 5.10 אחרי הצהריים. החלו יריות ע"י ערביי הסביבה שהתרכזו סביב המשטרה. ההתקפה של הגליון החלה ב- 9.20 בערב. הלגיון פעל בתותחים, מרגמות, מכונות יריה ופיאטים. מעריכים שלשטח הנקודה בלבד נפלו למעלה מ-300 פגזים. הצילו התעלות מאות רבות של פגזי תותחים אנגלו-ערביים נורו על גשר במשך שני ימי ההתקפה הראשונים, חלק גדול מרכושה הדל של גשר כבר נהרס.

המשך בעמוד הבא

לינה בבתי הילדים

בכל המחלקות נקבעה לינת מבוגר. על הלנים להגיע לבית לא יאוחר משעה 11. תועבר על זה ביקורת.

סנדר פייקוב ומאיר שטרן - חזרו השבוע הביתה, הם היו בירושלים מאז שהותקפה השיירה בה נשרפה מכוניתם ובמשך 3 שבועות לא יכלו לחזור.

עם שיירה לירושלים

שיירתנו, שיצאה ב-24/3/48 מת"א, מנתה 33 מכוניות משא ומלווים אותנו 6 משוריינים עם מגינים, שניים בראשית השורה, שניים באמצעיתה ושניים בסופה. עד חולדה עבר הכל כשורה. כאן נעצרנו לשעה והמשכנו דרכנו. נכנסנו לשער הגיא, המשוריין הראשון אך הספיק לעבור ומוקש שהופעל ריסק את המשוריין השני, שהיה מיועד לכפר עציון. זה פרח מיד באויר, שני חברים נתרסקו, הנהג הוטל לתעלה פצוע קשה, עמדותיהם של הערבים נמצאו במרחק 400 מטר, מצד ימין של הכביש ומספרם נאמד במאות. התחילו יריות משני הצדדים. עקב פעולתו של המוקש נתהווה בור בקוטר של 3 מ, הדף האויר סיבב את המשוריין לצד שמאל, אוטו המשא שלאחריו נכנס לתוך הבור וכך נחסם הכביש לכל רוחבו. נעצרנו. מוקש שני פגע באוטו גדול שהיה השמיני בשורה והוא טעון חוטי תייל מיועדים לכפר עציון. אף הוא התרסק על משאו, אך הנהגים יצאו בשלום, השריון לא נפגע.

סנדר פייקוב

אשדות יעקב במערכה - המשך...

בית-קשת בליל חמישי נפגעו אחדים מחברינו. יהודה וייסברג הוא בין הנעדרים, כל יום אתמול והיום ממשיכים בחיפושים אחריו. פנו בנדון זה גם לצלב האדום. מחברינו נפצעו: רודי בירקנפלד – בעורף, מצבו קשה מאד. מאיר ארזי – בירך. מצבו לא קשה. שמואל שץ – בכתף. פצוע קל. חיים פוזנצ'בסקי מגרעין נוח"ם – בראש. פצוע קל. אורי קרופינסקי – ברגל, פצוע קל. צבי פס – נפצע מרסיסים ברגלו ביום הקרב בחיפה. נמצא בחדרי החולים בבית. פצעיו קלים. יהודה הנואר וישראל בורוכוב היו בשיירה האחרונה לירושלים, שהותקפה בשער הגיא. הם נמצאים בירושלים. ע"י הרדיו מסרו כי שלום להם.

עקב המצב שאנו עושים מאמצים מרובים כדי להשלים את תכנית הביצור של האזור. במלחמת האין-ברירה שלנו אסור לנו להיות בלתי מוכנים. כי דגל לבן אינו בנמצא אצלנו. ש.כ.

בעקבות המצב המיוחד לא נוכל לחוג השנה את האחד במאי כבכל השנים. רק חדר האוכל יקושט בסמלים וסיסמאות מענייני היום.
הח' דניאל בן נחום, מבית זרע ירצה על האחד במאי.

בישיבת ועד הגוש הוטל על מספר חברים לטפל במוסדות בקשר עם המצב שנוצר ולדרוש התחלה מיידית של בניין הנקודה במקום הקבוע. כמו כן הוטל על שמעונוביץ ועל מיכאל מבית-זרע לעזור לקבוצה במקום ולטפל בעניין הביצורים. אנשי ההגנה והמהנדס ביקרו במקום ונקבעה

המשך בעמוד הבא

20 חברים נפצעו, אחד נהרג ועוד שניים פצועים קשה. חברה אחת, אם לתינוק בן 6 – מצבה קשה. אך גשר עומדת. מבעלי החיים נהרגו 2 עגלות, מבכירה אחת, 5 בהמות עבודה ו-40 כבשים.

24 שעות מהתחלת ההתקפה, הועברו הילדים והפצועים וחלק מהחברות. המצב כיום בגשר: נמצאים שם 40 חברי גשר, 40 חברי משקים, 10 מגוייסים מת"א ו-24 פועלים מטבריה.

והתותחים יורים ויורים. אולי חושב עבדאללה כי מה שלא השיגו תותחי קאוקג' במשמר העמק ישיגו תותחיו בגשר, אך אנו אמונה, כי תוצאות הקרב בגשר תהיינה אותן התוצאות של הקרב במשמר העמק.

לעת עתה קיימת הפוגה בחזית צמח, כששני הצדדים מתכוננים ל'סיבוב שני' של המערכה

אשדות נותנת את חלקה במערכה – עשרות חברים מגוייסים בחטיבה האזורית. מדי פעם בפעם נקראות כתות שלנו לתפקידים חד-פעמיים, בטבריה וסביבותיה, בצמח ובגשר, ובמקומות אחרים לא נפקד מקומנו. וגם מס דמים שילמנו: דוד בראזני נפל בקרב בבית קשת, יוסף יעקב נפל בכיבוש תחנת המשטרה בצמח. הי"ד. כמה חברים נפצעו בפעולות. בפעולה שהתנהלה בסביבת

אשדות יעקב במערכה - המשך...

רודי – פצוע קשה. למן הרגע הראשון – יסורים של מלחמה בעד החיים – ויד המוות על העליונה – לאחר שבוע ימים... למשפחות השכולות – לרבקה והילדים, לאני והילדים – בצערם ויגונם הגדול – משותפים אנו כל בית אשדות

רודי ויהודה

נפלתם כשליחי ציבור. נתתם את כל היקר – את החיים למען כולנו. בגופכם הגינותם על גופינו. עלינו, על ילדנו, על המשק והארץ. אייכם אחים, אשר קדשתם בפשטות חיים, בפשטות חייכם את חיי כולנו. אם נעלה גבורתכם הרי היא בפשטות ובטבעיות חייכם, גבורתכם, הגבורה הקדושה, גבורת העומדים בחומה ימים על שנים.

דוד גלעדי

היום יום 24 במאי. עשרה ימים מאותו יום מיוחד 14 במאי, 10 ימים שעושים היסטוריה – ועומסן כעשרה נצחים. ואשדות הגדולה, רבת-העם, ההומיה – שבתה ממלאכה ושקטה מרעיד. אף המקלטים והחפירות, שידעו שלושה ימי חיים רועשים, נדמו. פונו הזקנים, הילדים – ברגע האחרון, בחוג אזורי האויב מעל

המשך בעמוד הבא

תכנית הביצורים. לשם ביצוע העבודה יידרשו 700 י"ע ויש לגמור אותם לכל היות ב-10 ימים. עד עתה עבדו בביצורים 4-35 איש ביום, מקוים שהמספר יגדל עד 60-70 איש יום יום.

הנוער של גשר נמצא בינתיים באשדות. עובדים עד הצהריים בגשר ולומדים אחרי הצהריים. יהודית ורפאל משתתפי בהוראה לנוער גשר. הפרות נמצאות אצלנו ועדר הצאן הועבר לפוריה, כי באשדות אין מרעה לעוד עדר. קבוצת גשר מתחילה לארגן חייה מחדש. רוח החברים איתנה ודרוכה להקמת מפעל התיישבותי גדול.

שמעונוביץ

9 מתוך 12 התינוקות הכנסנו למח' התינוקות החדשה שפתחנו בגן הגדול ומלאנו כמעט ע"י כך את המחלקה. עוד 3 תינוקות הוספנו למח' של מרים ג. המגע בין ילדי גשר ואשדות הוא יפה וטוב. כל גן וגנון שלנו לחמו על כך שלא יקופחו ויזכו בהכנסת אורחים.

רבקה פקר

יהודה וייסברג ורודי בירקנפלד ז"ל
נפלו בקרב על טיהור הסביבה מכנופיות מרצחים שקנו שביתה בסג'רה הערבית. לשניהם התאכזר הגורל: - יהודה – שבוע ימים בין הנעדרים – ועוד זיק של תקוה, שמא... שמא בכל זאת הצליח להמלט ולהגיע למקום מבטחים...תקוה שנתבדה – וגופתו נמצאה יחד עם גופות הנעדרים האחרים.

אשדות יעקב במערכה - המשך...

המשטרה, ואף בנסיגה השניה מן התחנה לדגניה דאג לסדר עד רגעו האחרון.

מאורעות ומעשים – יום א' 23 במאי 1948

בשעה 6 בבוקר – פוצץ גשר הרכבת על הירמוך בידי כוחותינו, שיצאו לפעולה זו בלילה. גשר זה עלול היה לשמש מעבר למכוניות ולחיל-הרגלים של הלגיון החונה בנהריים.

בשעה 9 בבוקר – הטיל אירון האויב צרור של 6-7 פצצות בשטח המשק. איש לא נפגע. בפגיעה ישירה ניזוק חדר-המספרה (חור בתקרה, רהיטים שבורים, 'טביעת אצבעות' של רסיסים) ובמדרכת הלבנים 'נפצעו' כמה אילנות. זו היתה - כפי שנוהגים לומר החברים בבדיחות-הדעת 'מנת ברזל' של הבוקר. שני מפציצים של האויב חגו מעל המשק בשעות הצהריים ולפנות ערב.

הוחל בחפירת שורות-מלכודת בשדה לטנקים ובכלי רכב. עובדים בזה שני טרקטורים. מן הצורך להתקין תעלות אנטי-טנקיות בשדה. מעמיקים את התעלה בעמדת הגו'נגל להגנה מיריות מצלפי בגורה.

במשק נמצאים 235 חבר וחברה. החברים בעמדות מוסיפים להתחפר. בכמה עמדות התקינו המגינים כוכים וכיסום בשקי חול.

בלול נמשכה העבודה, ואף התרנגולות שקדו על תפקידן והטילו כשורה. הסכינו אף הן להרעשות ולהפצצות ולא כבימים כתיקונם שהיו 'מתפנקות' למשמע כל

המשך בעמוד הבא

לראשי התינוקות המצופפים במכוניות משא. בדרכים ספגו עוד מפגזי האויב, אף נפצעו, זחלו בתעלות בצדי הדרכים המופצצות עד הגיעם לכנרת. פונו, בבהלת שעה חמורה במערכה, גם חברים רבים ונוער כבלתי לוחמים. לא רחוק היום ואשדות תחדש רעשה כקודם. ימי התחפרות הם לנו, לעמק ולישוב כולו. עוד ירום ישראל ידו – וגבר.

משה בסוק

יצחק ליבוביץ ואלכס קלוגר ז"ל
ביום ג' ט' אייר תש"ח (18 במאי 1948), בסגת כוחותינו מצמח, תחת לחץ חזק של משוריינים וחיל-רגלים של האויב, נפלו בנופלים גם חברינו יצחק ליבוביץ ואלכס קלוגר. על כך נגבתה עדות מפי שני אנשי הכיתה שעליה פיקד יצחק. חללי ימי צמח-דגניה – 42 – הובאו לקבורה ביום ו' בדגניה. רבים לא זוהו.

אנשי הכתה מוסרים על התנהגותו האמיצה של יצחק, שכיוון והדריך בפיקוד נכון את הנסיגה הראשונה מצמח לתחנת

אשדות יעקב במערכה - המשך...

להתקלח – מותר – וחובה היא אבל רק בשעות 4-7 אחה"צ.

אמש יצאו 4 אוטומובילים שהובילו 34 פרות. שלשום אירעה תאונה לסמי-טריילר שלנו שירד לתוך תעלה בקירבת שריד, הפרות הורדו למשק הקרוב ולמחרת היום הועברו ליגור. עדר הכבשים והעזים נמצא ביבניאל. לרועים ולצאן שלום. כבשה אחת, שנקעה נפשה בנדודים נפרדה מעל חברותיה הגולות ומצאה את הדרך חזרה ועמדה בשער מתחננת להכניסה פנימה. כן הובאו בידי אנשי מנחמיה עז וטליה, שנמצאו בדרך.

לקוח מיומני אשדות

אספה: אירית גל

יריית-אימונים. רק בימי החום האחרונים לא עמדו בסבל, אתמול מתו 40 עופות.

ברפת - הרפתנים הרגילים לישיבה ממושכת 'נתגמשו' בימים האחרונים: חולבים וקופצים אגב לתעלה בהגיע האוירונים. את החלב מפרידים לשמנת והיא נשלחת לחיפה. הוחל בהעברת הרפת ליגור. יצאו כבר 3 מכוניות ובתוך 27 פרות. ליוו אותן כמה רפתנים וחברים.

האורווה - כשורה. שניים מאנשי העמדה הסמוכה מטפלים בה. פרידה אחת נפצעה קל מרסיס. שתי פרדות עובדות בחצר בהובלה.

במטבח החברות מרגישות עצמן בתפקיד. והתפקיד – מלחמתי, רוחן נכונה, עיניהן טובות וידן שופעת כל טוב. עומדות, כמו שאומרים, יפה, פחד אינן יודעות ומרץ יש להן. בערב שבת טרחו וטרחו ובליל שבת נתכנסו החברים לחדר האוכל של ביה"ס, שקושט בפרחים. אותו יום נתבשרנו, כי כוחותינו חזרו וכבשו את משטרת צמח – והיתה שמחה בעמדות. חברים הוציאו מן 'הגניזה' שבחדריהם ולקחו להם משלהם.

בשעה שתיים בצהריים חג אירון האוייב מעל המשק, הנמיך טוס והטיל 2 פצצות כבדות שנפלו על יד המדרכה בין בית התינוקות וחדר האוכל של ביה"ס. ניזוק קשה בית התינוקות ונפגעו במקצת גם חדר-האוכל של ביה"ס והגן הגדול.

מאור ומים = נתקיימה פגישה עם חברת החשמל בדבר חיבור קו חשמל למשק. נבדקו הקו הטרנספורמטור – הכל כשורה.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

אליעזר הוץ

אליעזר הוץ, חלל מלחמת השחרור הקבור באשדות, הגיע לאשדות יעקב קירבה משפחתית לאחים דוד ויהודה בן פורת. כפי שיסופר להלן, אליעזר הגיע לאשדות באפריל 1948. כאן כבר חיכו לו אשתו מרים, ובתם אהובה. מלחמת השחרור מול עמי ערב פרצה ב-15 למאי. כך שזמן שהותו של אליעזר באשדות מסתכם בימים בודדים. מיד עם הגיעו לארץ הוא התגייס לחטיבת גולני ומצא את מותו חמישה חודשים אחר כך בתאונת מיקוש.

לכבוד כתבה זו שוחחתי עם אהובה, בתו של אליעזר. אהובה הדגישה, כפי שיתברר להלן, שאביה היה איש צבא לכל דבר ועניין. להלן הפרטים כפי שהם מופיעים באתר יזכור, אתר ההנצחה לחללי מערכות ישראל. באתר ההנצחה של אשדות יעקב איחוד יש עוד פרטים שנכתבו על ידי יהודה בן פורת.

נזכיר את שמות הגיבורים ונקדש את זכרם.

חג שמח,

שאול ינאי

אילעזר הוץ, בן דובה וראובן, נולד ביום ט' בתמוז תרע"ט (7.7.1919) בעיר פולניגיאן, ליטא. בנעוריו למד בישיבת טלז, אך שם התעוררה בו התשוקה ללימודים חיצוניים ועבר לסמינריון העברי שבעיר-הולדתו. בשנת 1938 הפסיק את לימודיו והתגייס לצבא הליטאי. בפרוץ מלחמת גרמניה-רוסיה ברח לרוסיה. עבר קורס צניחה וחבלה והוצנח

לליטא, שם השתתף בארגון הפרטיזנים ביערות ינובה ווילנה. לאחר שחרור ליטא הועבר לגזרות אחרות של החזית. השתתף בקרב על קניגסברג ובקרבות בשלזיה העילית ובחבל הסודטים, נפצע כמה פעמים וחזר לשדה הקרב. על גבורתו בקרב הוענקו לו כמה אותות-הצטיינות. לאחר גמר המלחמה חזר לעירו ושם ראה את השואה הנוראה שניחתה על אחיו בני עמו. רושם זה חולל מפנה בחייו. אף כי היה במשך שנים פעיל במפלגה הקומוניסטית הליטאית החליט לנטוש את הכל ולעלות ארצה. הוא התגבר על כל הקשיים, עבר גבולות בגניבה, הגיע לפולין, מצא דרכו ל"החלוץ" ובעזרת ארגון "הבריחה" הגיע לגרמניה.

את דרכו לארץ עשה כמעפיל. אונייתו נעצרה על-ידי הבריטים בקרבת חיפה והוא גורש לקפריסין. שלושה-עשר חודשים היה עצור שם. את הזמן הזה ניצל ללימוד עברית וידיעת הארץ. רק באפריל 1948 זכה להגיע לקיבוץ אשדות יעקב. כאן כבר חיכתה לו רעייתו מרים ובתם הקטנה.

אליעזר התגייס מיד, שירת בחטיבת "גולני" ופעל בה כחבלן. הצליח בתפקידו, אך מקרה - אסון שם קץ לחייו: ביום י"ב בתשרי תש"ט (15.10.1948), בשעת הנחת מוקשים בגזרת צמת, התפוצץ אחד המוקשים בידיו והוא נספה בהתפוצצות. אליעזר הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות באשדות יעקב.

בבריכת השחיה המשתפצת

וסיכום קצת יותר מילולי :
בריכת הפעוטות יצוקה ומפולסת. הצנרת
החדשה לפיזור, גלישה ויניקה מוטמעת
ביציקה.

בשעת הוצאת העלון מתוכננת יציקת מדרגת
הכניסה ושיפועי תעלת הגלישה - מה שמכין
אותה לתחילת הריצוף בשבוע קרוב.
בבריכת הילדים/עמוקים הקירות יצוקים,
שכבה ראשונה של רצפה יצוקה, והצנרת
בתוכה.

גם כאן כנראה השטח מקדים את הדפוס,
ומתוכננת כבר יציקת שיפועי תעלת הגלישה
ופילוס הרצפה בשכבה הסופית.

חדר המכונות רוקן מכל הציוד, נצבע והוכן
להמשך. הציוד החדש הוכנס לחדר, ובשעה
זו מסתיימת ההתקנה של המערכות וחיבור
האלמנטים זה לזה לפי התוכנית.

בפיתוח ההיקפי - פורקו ופוננו מרבית עמודי
ההצללה הישנים ונחפרו בורות לביסוס
העמודים החדשים שישמשו להצללה
ותאורה.

מחצית שנייה צפויה להיות אינטנסיבית
יותר מהראשונה, כי מתפתחים כמה ערוצי
עבודה במקביל.
מבטיח להמשיך לעדכן בתמונות בערוצים
השונים.

בשורות טובות.
יניב ברקן

לפני כ-60 שנה יצקו את בריכת השחיה
המקורית על חצי העיגול האייקוני שלה.
מספרת לי חברה שהיתה אז ילדה, שהיא
זוכרת איך התגייסו כל חברי הקיבוץ
למלאכה, ובמשך יום ולילה רצופים, בחום
לוהט, יצקו כשלגופם תחתוני עבודה אפורים
"של פעם". הבטון יוצר באתר בעזרת מספר
מערבלים קטנים ("טעפעלע"), והובל על גבי
מריצות על גשרוני עץ. מדהים לחשוב על
ההתקדמות שעברנו כאשר היום עשרות קוב
של בטון מגיעים "בהרמת טלפון", ומשאבה
מופעלת על ידי יחיד מניעה אותם לאן
שנדרש. והתחתונים? כבר לא מייצרים
כאלה, ובטח שלא מחלקים בחינם
לחברים...

קצת פחות משישה שבועות עבודה מאחורינו.
היות והעבודה מתוכננת להמשך כ-3
חודשים, זו הזדמנות טובה לסיכום ביניים.

ב-25.03.2019 התחילו רשמית העבודות
בשטח.

התחלנו מהר, ומאז הולכים ומאיצים.

סיכום במספרים, לפי סדר כרונולוגי, בערך :
5 ימים של פירוק, ניקוי והכנת הבריכה
לשיפוץ, כולל פיזור מצעים וכיבוסם.

2 ימים של פינוי צנרת, מכונות וחומרים
מסוכנים.

5 ימי גשם.

7 ימים של התקנת צנרת חדשה.

13 ימים של עבודות טפסנות לבריכה
הגדולה.

2 ימי יציקה.

3 ימי פירוק טפסנות.

5 ימי טפסנות לבריכת פעוטות.

2 ימי טפסנות לעבודות גמר ופיתוח.

2 ימים של עבודת כלים כבדים לפיתוח וגמר.

2 ימים של התקנת מערכות חדשות.

מניין הימים מעלה כמובן גבוה ממספר
הימים שעבר, וזאת בזכות התכנון של הקבלן
לעבודה במקביל.

סדר כהילכתו - שיחה עם ראלי ראובני

אחוז לעומת שנה שעברה. הרמנו גבה. ישי יחיאלי הציע למהר לבחון ספק חדש שממילא אמור היה להיכנס לאחר פסח, (נבחר טירת צבי), במחירים יותר גבוהים. לאור נתונים אלה, הגענו יונתן ואני למסקנה עגומה שבעקבות המחיר המעודכן, מספר המשתתפים עלול לרדת דראסטית ואז לא נעמוד בתקציב ולכן פסח בסכנה. יהיו לי סיוטים בלילה, אומרת ראלי, 'המחשבה שפסח עלול להתבטל הדירה שינה מעיני'.

בינתיים הפניות אל הציבור למצוא מחליף לראלי, נפלו על אוזן ערלה, והיא, מתוך תחושת שליחות, המשיכה לנהל את העניינים: לחפש מגביר, אב סדר, מפיק מוזיקלי, צלמים קרינים, מובילי שירה וכו'.

ראלי: גם ברגעים הכי קשים, והיו לא מעט כאלה, קיבלתי חיזוקים מאנשים מכל קצווי הקשת באשדות, שאמרו לי שעלי להוביל את החג ויהי מה, ועם זאת, רוב הציבור נרתע מלהירשם כל עוד המחיר הסופי טרם נקבע. הודעתי שאמשיך לדחוף את העגלה ולסייע ככל יכולתי וניסוני עד ליל הסדר, אך בערב עצמו לא אהיה נוכחת, אך איש לא הרים את הכפפה וזה איכזב אותי. למזלי, מי שאחראי על סידור השולחנות זה אריק בעלי, כך שבקטע הזה הייתי מאד רגועה. נתון נוסף שהרגיע מעט את ראלי, היתה הודעתה של אתי דוד שתעביר חלק מתקציב התרבות לטובת פסח.

יונתן, שבינתיים נסע לשבוע לחו"ל, החליט להתחשב במשתתפי הסדר ולהעלות את מחיר המנה ב- 10 ש"ח למבוגר בלבד, קרי 85 ₪ למבוגר ו- 75 ₪ לילד (זו הייתה טעות מתמטית ביסודה שבמהרה תוקנה (בסופו של דבר הופחת המחיר לילד). הודעה זו הגדילה משמעותית את מספר הנרשמים, אבל הספקות נותרו עד ימים ספורים לפני ליל הסדר. בשלב זה, כשהבינה ראלי, (מפאת הזמן הקצר עד ליל הסדר) שזה הרגע לעשות אצלה ביעור חמ"צ: חייבת, מוכרחה, צריכה, החליטה (כצפוי, יש לומר) לקחת על סוף בעמוד הבא

כמו בכל אחת מעשר השנים האחרונות נטלה ראלי ראובני גם השנה את שרביט ההפקה של סדר פסח באשדות, מתוך תחושת שליחות ואחריות, אלא שהפעם הדברים השתבשו מעט, ואז הודיעה שתהיה מוכנה לסייע למי שייקח על עצמו את ניהול הסדר, אבל היא עצמה מתכוונת הפעם לעשות אותו בביתה. יש לי על המחשב תכנית סדורה של סדר פסח, אמרה, ובנוסף שתי עוזרות נאמנות, שרה בארי וסמדר ינאי, ככה שלא דאגתי.

להחלטתה שלא לקחת על עצמה את ההפקה, הצטרפה הודעתה של שרה'לה שרון- בורג מאד מרכזי בחג- שהודיעה שהשנה תעשה את הסדר בחיק משפחתה.

ראלי: מתוך אחריות באתי ליונתן ימים ספורים אחרי פורים כדי לתאם ציפיות לקראת פסח. עשינו תמחור ראשוני בעקבותיו יצאה הודעה לחברים שהמחיר השנה יהיה 75 ש"ח למבוגר ו-50 לילד מגיל 3 עד 12. הנחת העבודה שלי דיברה על מספר מינימלי של 300 איש (בהם 100 מנהרא), שיחד עם הסיבסוד שמעמיד הקיבוץ (5000 ש"ח) יאפשר לנו לעמוד בתקציב ללא חריגה. כל זאת מתוך ידיעה בדוקה שיטעם אפיקים (למרות שהודיעו למפרע שמפסיקים את הקייטרינג), יאותו לספק מזון לסדר, במחירים של שנה שעברה. חלפו שבועיים ואפיקים מודיעה שהחליטה להעלות את מחיר המנה לפסח בחמישים

סדר כהילכתו - שיחה עם ראלי ראובני - סוף

לידיעתכם, למחרת הסדר הועלה אלבום תמונות 'ליל סדר 2019' שצולמו ע"י לירון ושגיאה ראובני ל'קהילנט', צפו ותיהנו מאווירת החג.

אבנרון

א ב י ב

אביב

הוא שרות מְנוּמְרִים
ארום מְרַפֵּין ראשו,
קוֹמְתִים זוֹקְפִים צְהוּבִים.

אביב

הוא רִיחַ.

רִיחַ נִיֶּצַח הָדָר

רִיחַ חֲרָדֵל הַבֵּר.

אביב

הוא שְׁמֵשׁ

מלטפת גופות לבנים

חסרי פיגמנטים

מְיַמִּים חוֹרְפִיִּים.

אביב

שְׁפָרוֹן-חַוְשִׁים

נְהַיְרִים פְּתוּחִים,

דְּבֶשׁ דְּבוּרִים.

אביב!

עמוס גל

עצמה את הפקת הסדר כמו בשנים עברו, והציבור המודאג יכול היה לנשום לרווחה.

הערב עצמו נמשך כ-3 שעות, ובלטה בו בנוכחותה כלת פרס ישראל המיועדת **נעמי פולני** שהתארחתה אצל נילי שץ. הכל התנהלה כשורה, למעט 'זימזום' רעשני בלתי פוסק שליווה את הסדר לכל אורכו. **אופיר קיים** שנחת מחו"ל בבוקר הסדר, נטל על עצמו את תפקיד 'אב הסדר' ('אין מתאים ממנו לתפקיד זה', אומרת ראלי) ועשה זאת בנחמדות וברוחב לב האופייניים לו, **אלון תמיר** הוביל את הקטעים המוסיקליים בכישרון, הוא קיבל לצידו את **תובל** (בעלה של קרן וולץ), המאומצת של ראלי ואריק מגרעין (צבר הראשון) שסייע לו בהתנדבות ובאופן מקצועי לבנות ולתפעל את ההגברה. שאר המשתתפים הרבים בתכנית, תרמו את חלקם להצלחת הערב. חידוש נוסף שנועד להקטין מעט את עלויות המנה, היה צמצום צוות 'המוגהאדים'. נציגים מבין המשתתפים בסדר הגיעו לפני **הסדר** וסייעו בעריכת השולחנות; **במהלך הסדר**, נציגים מכל שולחן הגיעו לעמדת חלוקת האוכל שהייתה מאורגנת לתלפיות, והגישו לשולחנם **ובסיום הסדר**, סייעו בפירוק השולחנות, כך הרגישו המשתתפים שעזרו ותרמו לעשייה ביחד ולאווירה המשפחתית ונחסכה הוצאה לא הכרחית.

מה המסקנות שלך?

ראלי: אחת המסקנות היא שפסח וראש השנה, שהם החגים המרכזיים, כי בהם משולבת ארוחה, צריכים להיכנס גם הם, ליסל התרבות' כמו שאר חגי ישראל. כמו כן, חייבים לנסות לפתור את בעיית הרעש (פתרון אקוסטי?) שמאד מעיקה. בסיכום, אני **מאמינה בעשייה** למען קהילה שיתופית **ולא בדיבורים** על קהילה שיתופית, רוצה להגיד שנהניתי מההוויה החברתית החיובית ונוכחתי לדעת בפעם המי יודע כמה, שיש בתוכנו אנשים מקסימים שמוכנים, אפילו בהתראה מינימלית, להכתיף על עצמם ולעשות למען אשדות בלא תנאים.

טיול יישובי תשע"ט

נפגש עם יותם דהאן בן המקום ומורה דרך.

וכך הוא מספר: נולדתי וגדלתי בכליל, כפר ייחודי בגליל המערבי אותו הקימו הוריי ב1978.

אני גר היום בכליל עם משפחתי ואת עושר הנופים, התרבויות והמגוון הקולינארי המיוחד המצוי בגליל המערבי אני נהנה לחלוק עם המטיילים איתי.

בכליל אכיר לכם אורח חיים כפרי, אראה לכם אוהלים בהם חיים אנשים לצד חיות משק, גינות ירק אורגניות, כרמי זיתים ובוסתני פרי.

אני אספר על החיים בקהילה בחיק הטבע, על חינוך הילדים, על לידות בית, חשמל סולארי והקשר שלנו אל יישובי הסביבה. אוביל אתכם לטיול קליל בשבילי הכפר הטובלים בנוף הגלילי ולסיור בחורבת כליל שם נראה עתיקות מתקופות קדומות.

17:00 ניפרד מכליל וניסע לבית העמק, ב"חאן הגליל" ניפגש עם המשפחות הצעירות ונצטרף אליהם להכנת ארוחת הערב המשותפת.

19:00 קבלת שבת חגיגית וארוחת ערב.

סוף - בעמוד הבא

הטיול היישובי 2019 יוצא לדרך בסופ"ש הקרוב 17-18/5 לטיול נרשמו 35 חברים ו26 משפחות. הטיול יצא בשני מסלולים – למבוגרים ולמשפחות.

יום שישי 17/5

בתכנית המבוגרים - הגעה לתרשיחא תרשיחא -המכונה "כלת הגליל".....אך גם 'מעלות-תרשיחא'.....ניפגש עם המדריכה עפרה קורן

נפתח את הטיול בתצפית אל מרומי הגליל ודרום לבנון משייח שיחא.

"נגלוש" (רגלית - הליכה קלה) בסמטאות הכפר בו חיים בדואים, נוצרים, מוסלמים ויש גם זאווייה של סופים ושותפות היסטורית עם היהודים.

- מדוע קוראים לה מעלות- תרשיחא!! איפה נמצא את שיחא!! ומי הכומר הכי מגניב בעיר!! נראה את הגרעין העתיק ונפגוש בעלי מלאכה ייחודיים.

תרשיחא מפתיעה: המגוון האנושי, היופי בסמטאות, תחושת הביתיות שהיא מקרינה. והאוכל..מחומס לבירה אירית, ממסעדת שף ותיקה לגלידת 'בוזה' הצעירה. מאוכל רומני לפלאפל (משובח) מקומי.

נסיים בצהריים ברחבת השוק - שם נבחר ארוחת צהריים כל אחד על פי טעמו....

לאחר מכן ניסע לכליל.

הגעה לבית האקולוגי בכליל, נתארח בבית אקולוגי ונפגוש לשיחה מרתקת על כוס קפה את אליק האדם שבנה אותו ומגדל את כל מזונו בעצמו..

חוגגים עצמאות

טיול ישובי – סוף

מסלול המשפחות:

נתחיל בנחל שרף בצת, הנסיעה ברכבים נפגש ב'חירבת דנעילה' – שם נאכל ארוחת בוקר עצמאית, הקפצת רכבים והתארגנות. בסביבות 10 נתחיל בהליכה בנחל שרף בצת, מסלול של כ-3 שעות. ארוחת צהריים עצמאית בסוף המסלול, ליד הרכבים. לאחר מכן ניסע ליעיר האבודה' (חירבת צונאם) ומשם הגעה משוערת ב- 17.00 ליחאן הגלילי בבית העמק, התארגנות באוהלים והכנת ארוחת הערב משותפת לשני המסלולים. קבלת שבת, ערב הווי סביב המדורות.

ובשבת 18/5 – מסלול משותף – משפחות ומבוגרים – לנחל כזיב ועין חרדלית.

שימו לב: עדיין ניתן להצטרף לטיול!

לפרטים ושאלות ניתן לפנות לרבקה מנטל, אדמית פלג ועדי גל.

מאחלים לכל המטיילים טיול מוצלח, מהנה ומגבש!

אשדותים קדימה אשדותים – היי היי!

אשדותים חוגגים עצמאות 71!!!

ריכוז ארועי יום העצמאות
יום רביעי 8.5.19 בערב

פתיחת חגיגות יום העצמאות ה-71 למדינת ישראל!

חוגגים עצמאות עם הערים המודיהמות בישראל

בשעה 19:45 ניפגש כולנו למופע הנרכזי

על הדשא מוצפון לגן השעשועים באיחוד.

עם סיום הקטע האומנותי - מופע זיקוקים מרהיב ולאחריו

יפתחו עמדות מנגלים 'על האש' לציבור הרחב.

מכירת הקוטונים למזון - במזומן בלבד! (בואו מוכנים עם כסף)

שימו לב:

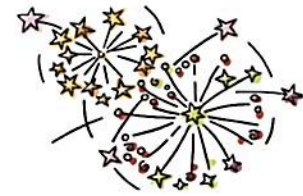
הקפידו להגיע לשטח המסיבה ללא כלבים.

כשעה לאחר תחילת הטקס – מופע זיקוקים. השאירו את הכלבים בבית. זיקוקים = סכנה לבעלי החיים.

ביום שישי 10/5/19 בשעה 21.00 מסיבה עברית בחד"א עם להקה אורחת בלהיטים ישראלים מכל הזמנים.

בר משקאות עשיר ודוכני מזון (מכירה במזומן בלבד). הכניסה מגיל 18.

חג עצמאות חנה!!!

ניצבת בראש

ראתה בפייסבוק שמחפשים ניצבים לעונה השלישית של הסדרה 'פאודה'. היא לא היססה, שלחה תמונה+תעודת זהות ובתוך זמן קצר קיבלה הודעה שהיא מוזמנת להשתתף בצילומים. נסעתי ברכבת לת"א, היא מספרת, ומשם בהסעה שאירגנה ההפקה עד בסיס צאלים בנגב. בצאלים בנה צה"ל עיר של ממש, אשר מדמה את המציאות של עזה, עבור לוחמי צה"ל. צילומי הסדרה נעשו באזור מסויים של 'העיר' ואמרו לנו שלא לצאת משם כי יורים! היינו כ- 35 ניצבים, נשים וגברים מעל 18. הלבישו אותנו בגדים מסורתיים מדוקדקים לפרטי פרטים, שהוזמנו במיוחד עבור הסדרה, וביקשו שנסיר מאיתנו טבעות, עקבים או כל סממן אחר שאינו שייך לדמות. אני לבשתי שמלה שחורה, סגורה מכף רגל עד ראש עם פתח צר לעיניים. הצילומים נמשכו משתי-עשרה בצהריים עד אחת אחר חצות. הנוכחות שלנו, הניצבים והניצבות, שימשה רקע לסצנות של לחימה שהתרחשו בתוך השוק העזתי, בכיכובו של השחקן הראשי ליאור רז, שהוא גם יוצר הסדרה יחד עם העיתונאי אבי יששכרוף. ההתרגשות היתה גדולה, מהולה בהרבה צחוקים. השתדלנו למלא אחר הוראות הבמאי כאשר הקריאה 'קאטי' נשמעת שוב ושוב, ואז צריך לחזור ולבצע את הסצנה מהתחלה. בין לבין, מתדרך הבמאי את השחקנים, אגב אילתורים רבים, מה לשפר, כדי שהכל ייראה אותנטי ואמיני. הרעיון הוא שמצלמים הכל ברצף, ואז עורכים את החומרים ומשלבים אותם בפרקים השונים.

עבורי, אומרת קטיה, זו היתה חוייה ראשונית יוצאת דופן של התנסות במשהו שלא הכרתי עד אז, ובעיקר לראות ולהבין כיצד כל המערך הזה של הפקת הסרט עובד. אמנם אני לא רואה עצמי שחקנית בעתיד, אבל אם תהיה לי הזדמנות נוספת, אשמח לעשות זאת.

מה אמרו הבעל, הילדים?

הילדים שלי, שמכירים את הסדרה, רצו מאד שאצטלם למזכרת עם ליאור רז, אלא שזה סוף בעמוד הבא

פאודה היא סדרת טלוויזיה ישראלית שעלתה לשידור בערוץ yes את הסדרה יצרו העיתונאי אבי יששכרוף והשחקן ליאור רז שהתבססו בין היתר גם על חוויותיהם משירותם הצבאי ביחידת דובדבן. יששכרוף משמש ככתב וכפרשן לענייני ערבים של אתר וואלה ובעבר של קול ישראל.

הסדרה זכתה בפרס האקדמיה לטלוויזיה לסדרת הדרמה הטובה ביותר ובפרסי עכבר העיר, וכן בלא פחות מ-11 "פרסי האקדמיה לטלוויזיה", ביניהם הדרמה הטובה ביותר, הבימוי הטוב ביותר (רותם שמיר) והשחקן הטוב ביותר בדרמה/דרמה יומית (ליאור רז). בנובמבר 2016 הסדרה נרכשה לשידור על ידי נטפליקס.

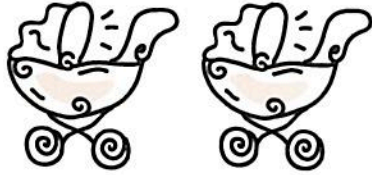
ב-2017 עלתה לשידור העונה השנייה ובמרץ 2019 פורסם טריילר ראשון לעונה השלישית של הסדרה, הצפויה לעלות לאוויר ב Yes- לקראת סוף 2019.

קטיה קיים (נשואה לאופיר, אם לשניים, מנהלת אבטחת איכות ב'ידגניה סיליקון')

ניצבת בראש - סוף

מזל טוב
לארייס ואפרת הובר
להולדת הנכדות התאומות -
רוני ויופא
בנות לאמיר ומיטל

מזל טוב!
לאורי ומנחם כהן
להולדת הנכדה - אלה
בת לפנץ וצפיר, אחות לצידו
מזל-טוב אמסכה!

מזל טוב!
לסופה דסקל ואילן איצקוביץ
מזל טוב להולדת הנכדה!

לא התאפשר, ולכן קצת התאכזבו. אופיר השתעשע ברעיון, אך ללא עידודו ותמיכתו לא הייתי עושה זאת.

ולכל המתעניינים:
זכויות השידור של העונה השלישית של פאודה נרכשו על ידי 'נטפליקס' והיא תעלה לאקרנים החל מנובמבר 2019.

אבנרון

מה לטקס יום השואה ולליאונרד כהן ושירו המופלא,
"Dance me to the end of love"
שפתח את הטקס?

השיר נכתב לאחר שכהן שמע על רביעיות-מיתר של יהודים, שאולצו לנגן את מיטב היצירות המוזיקליות, במחנות ההשמדה כשהם מלווים את חבריהם ובני עמם שצועדים אל מותם. ליאונרד, על פי עדותו, לא יכול היה שלא לכתוב ויצא השיר הזה שנוצר כשיר זיכרון לשואה.

רצה להגיד את היופי והתשוקה לחיים שהכילו המנגינות של ה"כנורות הבוערים" ומלוות את שורות הצועדים אל המשרפות.

חג שמח,

לכולנו - ברוריה

עידן התום

שיחה עם הרקדנית תום דוד

לאחריה ניסתה מזלה בכל מיני להקות עד שהתקבלה ללהקה היוקרתית 'קמע' שם היא מועסקת בחוזה אישי שמאפשר לה קיום מכובד. 'מבחינת טכניקה קלאסית', אומרת תום 'אנחנו להקה מובילה בארץ. קמע מטפחת טכניקה גבוהה אצל הרקדנים, לצד ההזדמנות להגשים ולבטא את עצמך כרקדן על במות הארץ והעולם. העבודה כאן מאתגרת, האווירה משפחתית, ואני מאושרת על ההזדמנות שניתנה לי להיות חלק מהלהקה, אליה אני מאוד מתחברת, כאשר תמיד דואג להציב לנו אתגרים עם יצירות שחודרות לכל צופה היישר ללבי'.

במקביל, משמשת תום מורה לבלט לילדות, וכבר מתכננת את הצעדים הבאים בקריירה שלה. לרקוד ניתן בכל גיל, היא אומרת אבל כמקצוע מדובר באורח חיים מחייב ולא פשוט שהוא מקביל לספורטאי צמרת, כאשר הגוף שלך זה כלי לכל דבר, שאתה צריך לדאוג ולתחזק אותו נונסטופ. כולנו בסוף מתמכרים לבמה ולהופעות, היא אומרת, אבל ברוב המקרים יוצא שבאזור גיל 30 מתחילות מחשבות על שינוי בקריירה, כמו לימודים, מעבר להוראת מחול ודברים כאלה. 'אני מעריכה שאהיה בלהקה עוד כשנה עד שנתיים כרקדנית, ואז מתכוונת לעשות תואר באקדמיה בתחום של כוריאוגרפיה והוראת מחול, כדי שבבוא היום אוכל לחזור לאולפן בעמק הירדן ולנהל אותו. עד אז מאחלת לעצמי מיצוי גבוה של הקריירה כרקדנית'. נוסף לריקוד, שממלא את רוב עולמה, היא מתעניינת במוזיקה, ספורט ומה שקשור בריפוי בתנועה.

יש לי קשר מצויין לעמק, מצהירה תום. 'אוהבת לבוא לקיבוץ, למשפחה, לפגוש חברים מהשכבה ובכלל. האולפן למחול היה הבית השני שלי מאז שהייתי ילדה, כאשר המחול והלהקה היוו את כל עולמי, ולכן קצת כואב לי לראות כיצד כל זה דועך'.

המטרה שלי כאשר אחזור לפה (והיא תחזור!!) תהיה להחיות את הריקוד בעמק כדי להגשים חלומות לדור הבא, היא מצהירה.

אבנרון

תום, בתם של אתי ועידן דוד היא חברה בלהקת המחול קמע (בת דור לשעבר) - מן הבולטות בלהקות המחול בארץ. הלהקה תופיע בעוד כשבוע (16.5) בבית גבריאל והקהל מוזמן לרכוש כרטיס ולהגיע.

הלהקה מונה 14 רקדנים ורקדניות, ובנוסף יש מספר מתלמידים. הרקדנים, החתומים על חוזה עבודה אישיים, עובדים בו זמנית על שלושה מופעים, כאשר היצירה איתה תופיע הלהקה בשבוע הבא קרויה 'מגמוזין', והיא פרי יצירתו של הכוריאוגרף והמנהל האמנותי של הלהקה תמיר גינץ. המופע עלה לפני כשנה, ורצים איתו בכל הארץ וגם בעולם (גרמניה, פולין) בהצלחה מסחררת.

תום נולדה באשדות מאוחד לפני 26 שנים, החלה לרקוד בגיל שש אצל ליאורה בקיבוץ כנרת, משם עברה לאולפן למחול (להקת 'גלים') בהדרכת דורית פורת. רקדה 13 שנים בלט קלאסי ומודרני - מסגרת מאד אינטנסיבית- כולל קורסים שלקחה אצל להקות מובילות, ואפילו עשתה כמה חלטורות, כמו חבורת המעודדות של קבוצת הכדורסל גלבע-גליל. לקראת הצבא ויתרה תום על מעמד של 'רקדן מצטיין' והעדיפה לשרת כמד"סית בבאי"ח גולני עבור יחידת אגוז. במהלך השרות הצבאי, מספרת תום, הרגשתי שהריקוד חסר לי והחלטתי שעם השחרור, אני מוותרת על הטיול הגדול לחו"ל ועושה אודישן. היא צלחה את האודישן והתקבלה לסדנה להכשרת רקדנים של להקת המחול הקיבוצית בקיבוץ געתון, וכעבור שנה היתה חברה בלהקה הצעירה,

במועצה האזורית

כפר חיטים בית ספר יסודי בבית החינוך המשוף בדגניה ולאחר מכן בבית-ירח - כהכנה לגידול במספר התלמידים הן בבית החינוך ובעיקר בבית-ירח פעלה המועצה להעבירם ללימודים בגליל תחתון - תושבי כפר חיטים מאוד רצו להמשיך את לימודיהם בעמק הירדן - היו הרבה התנגדויות ויכוחים והשמצות.

לאחר שכל אחד מהצדדים התקפל קצת ובתיווך משרד החינוך הוסכם על מעבר מאד הדרגתי של תלמידי כפר חיטים ללימודים בגליל תחתון ובה לציון גואל.

פיתוח – לביה"ס מול גלעד אושר לפיתוח ושיפור מראה, יטופל מבחינה נופית – גינון ומדרכות בצורה משמעותית – מקווה שבהקדם.

בית הכנסת – זוכה למתיחת פנים בסיוע של משרד השיכון (דרך המועצה).

בית העלמין – הובטח במועצה הדתית להכנס להשלמת גידור בית העלמין – אנו לוחצים גם על חידוש ואירגון מחדש של חלקת הילדים, טרם נמצא התקציב לכך. הורחב מגר החניה, העלויות בחלוקה שווה בין האשדותיים.

כל הרשימה הזו היא לא במקום לקרוא דרך ה'קהילנטי' או ישירות באתר המועצה את כל הנושאים המטופלים שם ועוד...

חג עצמאות שמח!

שאלו אלתר

במועצה האזורית עובדים והנושאים שעל הפרק זזים בקצב.

- הנושא המרכזי שאני מעוניין לפרסם אותו הוא מרכז החדשנות שהולך ומוקם בשיתוף מכללת כנרת, צמח מפעלים אזוריים והמועצה האזורית. התוכנית הוצגה השבוע למליאת המועצה על ידי אלעד שמיר, מנהל המרכז לחדשנות, שהותיר רושם כבעל חזון ונלהב.

המבנה הפיזי של המרכז נבנה בימים אלה על חשבון המבנים הישנים של מפעל 'צמח תמרים' שנסגר. גם אם לא נהפוך בעוד שנה לעמק הסיליקון - מוקם כאן בעמק מרכז שיביא לאזור אוכלוסייה איכותית ושייצור מקומות עבודה מסוגים שונים, בעיקר במקצועות שהם למעשה מקצועות העתיד.

הפעילות החדשנית נוגעת בכל הענפים שמאפיינים את העמק: חקלאות, תיירות, תעשייה (בעיקר תעשייה פלסטית) ועוד.

המרכז פתוח לכל רעיון שישנו בראשו הקודח של מי מהתושבים.

- החברה לפיתוח עמק הירדן - החברה מנוהלת על ידי הנהלה ובאמצעות דירקטוריון נפרד מהמועצה האזורית. תפקידה - למקסם את הכנסות המועצה (לטובת פעולות לשדרוג ופיתוח תשתיות ברחבי המועצה ובישובים) על ידי יזום וקידום פעילויות כלכליות שיכולות להתקיים באזור ולאפשר הכנסה גבוהה מהפעילויות הקיימות. החברה לוקחת על עצמה את הניהול והפיקוח על ההרחבות ביישובים. עד עתה הנושא טופל על ידי חברות חיצוניות (למשל, חברה למשק וכלכלה).

- אני חבר בדירקטוריון מטעם מליאת המועצה.

- נבחר מנהל מחלקת הספורט - תמיר מיזלס משער הגולן. נאחל לו הרבה הצלחה.

- כפר חיטים הנמצא במועצה האזורית גליל תחתון, מבחינה היסטורית למדו ילדי

קנו תוצרת הארץ - עמליה מבכה את העדפת תוצרת חוץ

ועכשיו אני מגיעה לעניין: כאשר אני רואה בכל-בו שלנו תפוח עם מדבקה של מדינה זרה או קוראת בעתון ששר האוצר או שר החקלאות שלנו התיר יבוא של תפוחי-עץ מחו"ל, אני ממש כועסת ומתרגזת. במקום שהשר יתעמת עם המיליונרים והטייקונים, קל לו יותר להטיל עוד מסים על האזרח הפשוט שנאנק בעבודה נוספת כדי להחזיק את הראש מעל המים. במקום להתעמת עם בעלי רשתות השיווק הגדולות שמעלות מחירים חדשות לבקרים, מפסיק השר הממונה לסבסד את חקלאינו ותחת זאת מתיר יבוא מחו"ל, וזה ממש כואב ומכעיס אותי.

כילדה שנולדה לפני המדינה, אני זוכרת את הדיבורים על חשיבות הקניה של "תוצרת הארץ". לפעמים לא היתה ברירה ולכבוד ליל הסדר היה אבא קונה בחנות תפוח-עץ אחד ויחיד כדי לעשות את החרוסת בנוסח המיוחד שלמד בבית-אביו בגולה. באותה תקופה של טרם המדינה לא היו מטעי תפוחים בארץ, אך הודות ליזמה של המדענים שהצליחו לאקלם מינים מחו"ל, יש לנו היום המון זנים גם של שזיפים ודובדבנים ואגסים, ממדינות צפוניות וקרות יותר וגם מנגו וקיווי ועוד פרות ממדינות חמות יותר. יש לנו שפע של ירקות ופירות מעבר לשבעת המינים שנברכה בהם ארצנו.

אז למה חשוב כל-כך שנקנה תוצרת הארץ?
כי אנחנו לא יכולים לסמוך על ארדואן או מדינות אחרות שיאכילו אותנו. זה גם מזכיר לי רעיון שעלה פעם שנביא מים מטורקיה או נגרור איזה קרחונצ'יק מהקוטב הדרומי כדי שיהי לנו מספיק מים לשתיה. תארו לכם את מר ארדואן כועס עלינו ומחליט לסגור את השיבר. איזה מזל שסוף-סוף החליטו להתפיל מים. המאמינים יכולים להוציא מדבקות של "אין לנו על מי לסמוך אלא, על אבינו שבשמים" שזה מאוד יפה כשלעצמו, אבל גם אבינו שבשמים עוזר למי שעוזר לעצמו ואתם ודאי מכירים את כל הסיפורים בעניין זה.

סוף בעמוד הבא

מזה זמן רב מטרידה אותי בעיה, שאולי נראית בעיני חלק מתושבי המדינה כלא חשובה, והיא העדפת תוצרת חוץ על פני תוצרת הארץ. עוד בטרם יצאתי לגימלאות והרבה לפני שעבדתי בארכיון ולפני כן במטבח, הייתי חקלאית. משאת חיי היתה לעבוד בשדה, לחיות בקבוץ ו'להגשים', כמו שקראנו לזה בתנועת "הנוער העובד". לא היתה לי סבלנות ללמוד בבית-הספר, ועשיתי צרות להורי, וביחוד לאמי, שלא הסכימה לוותר עלי בתה הבכורה, לאחר שאבדה את הוריה, אחיה ואחיותיה בשואה. לבסוף הצלחתי במאבקי, הצודק בעיני, ובלית ברירה הסכימה אמי לנסוע עימי למשרדי "עלית הנוער" בחיפה כדי שסוף-סוף אגיע לחברת-הנוער בקבוץ אשדות יעקב אחוד.

הגעתי לאשדות אחרי השליש הראשון של כתיב י"א, ולאחר תקופה שבה עבדתי בגינות-הנוי עם מיכאל בן-ארצי ז"ל, עברתי לגן-הירק הגדול בו גידלו עגבניות, חצילים, פלפל וגם תפוחי-אדמה. מיד לאחר השחרור מצה"ל, ערגתי לשדות ושוב עבדתי בגן-הירק, עד שנוצר מחסור של עובדים בכרם ונידבו אותי לשם לעזור לכורמים במסגרת עונת הזמירה שם הכרתי את אהבת חיי ונישאתי לו. בהמשך חזרתי שוב לגן-הירק ולתורנויות בחדר האוכל וכאשר נולדו הילדים, עברתי לעבוד בלול התרנגולות. היה לי, אם כן, עבר חקלאי די עשיר, ועד היום החקלאות מעניינת אותי וחשובה לי, וכל ידיעה שנוגעת למצב החקלאות מדברת אליי, אם מדובר על הישגים או חלילה כישלונות, שלא לדבר על סופות, קרה בעמקים, או ברד שגרם נזקים לפרי- ולה מעציבים אותי מאד.

קנו תוצרת הארץ – סוף

התרנגול

זה החל בעקבות תלונות שקיבל המזכיר ממספר אנשים, בנוסח דומה פחות או יותר: "מבקשת להעיר את תשומת ליבך לגבי מפגע בטיחותי באורווה. מסתובב שם תרנגול לבן, גאוותן, שתוקף את כל מי שמתקרב. לצערי, אני נמנעת מלהתקרב לשם עם הנכדים מפחד שייפגעו והם כל כך אוהבים את הסוס, במיוחד יהונתן המתוק. חברה סיפרה לי כשהיא היתה שם, התרנגול ממש תקף ופצע את הנכד שלה. אי אפשר להשאיר את התרנגול שם בדיוק כמו שלא היינו משאירים בקיבוץ כלב שתוקף ונושך ילדים. אשמח מאד אם העניין יטופל והתרנגול ימצא בית חדש באיזו פינת חי בעמקנו, ואני אוכל לחזור לטייל עם הנכדים ולבקר את הסוס".

תשובת ישראל ברקאי מנהל האורווה לא אחרה להגיע: "התרנגול הוא מתנחל, הגיע מההרחבה. יש שילוט שמתריע. שורש הבעיה, לדעתי, היא שהתרנגול חושב שהסוס זה תרנגולת ושומר עליו. אפשר להחרים אותו מבחינתי, ואפילו לקחת אותו לצורך מרק עוף. כפי שאינני לוקח אחריות לטווסים שמסתובבים אצלי, אין לי אחריות לתרנגול ומי שרוצה שיעשה ממנו מרק. אין לי בעיה; הוא גם תקף את הנכד שלי. בקיצור, מוזמנים לקחת אותו"

אחרי שהתרנגול תקף שוב באותו יום, דיווח יונתן למועצה האזורית, ודני יגר, לוכד הכלבים, העבירו אחר כבוד למטבח של התאילנדים במנחמיה השכנה. בקרוב כנראה נשמע על מתכון חדש: "מרק מתנחל".

אבנרון

אז יש לנו מדינה עברית, יש לנו אנשים נבונים והכל יכול להיות נהדר, אלא שצריך לשמור על מה שכבר השגנו ולהמשיך לפתח לעתיד עוד יותר טוב. לחשוב על החקלאות והחקלאים שלנו ולא להניח שאם נצליח לחסוך עוד כמה שקלים בקנית אוכל או בגדים מחו"ל כי הם יותר זולים, אז נהיה יותר מאושרים. אני לא יכולה להתווכח עם הכלכלנים בגלל הבנתי הבלתי מספקת במתמטיקה, ורוב חיי הייתי בגרעון כרוני בעיקר בגלל אותה חוסר הבנה, אבל לדעתי צריך לחשוב גם על עתיד החברה שלנו בארץ, ויפה שעה אחת קודם.

חג עצמאות שמח!

עמליה דיין בת-ארי

יום עצמאות שמח!

קייטנת איל"ן – תיקון טעות

בעלון הקודם נפלה טעות בדיווח על מועד הקייטנה:

תיקון טעות – קייטנת אילן - השנה אנו מציינים 20 שנה לקייטנת איל"ן בין התאריכים 28/7-1/8.

איציק ישראלי / דברים בלוייה / אילנה בן-יהודה

אני עומדת כאן, לפניכם, כמו שעמדתי פעמים כה רבות במשך כל כך הרבה שנים ועדיין מתקשה להאמין שאיציק - איזאק החזק כמו שקראתי לו - הוא המונח כאן בתוך הארון.

איציק - הספורטאי, שרץ קילומטרים בקלות וללא מאמץ, פעמים רבות יחד עם ראובן פרח. איציק - שאהב לשחות ולטייל בלי סוף. איציק - שהילך במכנסיים קצרים וסנדלים גם בימות החורף. איציק - שלא שתה ולא עישן. איציק - שסלד מרופאים וודאי גם לא סמך עליהם במיוחד.

איציק זה נתלש מחיינו כמעט בחטף, במהירות ובאכזריות ממש כמו בתאונה קטלנית.

אנחנו נוהגים, בטקס הפרידה מחבר שהלך מעמנו - לספר על חייו. בעבודת השורשים של כרמל, בתו הצעירה, מצאתי את הדברים הבאים, כפי שסיפר איציק עצמו, על עצמו:

"בשנת 1948, בתקופת מלחמת השחרור, פינו מאשדות לחיפה את הנשים והילדים, מחשש לחייהם. אמי ילדה אותי בחיפה.

מיום הולדתי גרתי באשדות. בגיל 4 היה הפילוג באשדות והורי עברו לקיבוץ אשדות מאוחד שהחל להיבנות.

את בית הספר היסודי והתיכון למדתי בקיבוץ עם מורים מהקיבוץ. ימי בית הספר זכורים לי כימים טובים. הלימודים והעבודה היו משולבים זה בזה. המיוחד בבית הספר היה החיבור המוחלט לקיבוץ וכמעט כל הפעילויות היו קשורות אליו.

לבשנו ונעלנו בגדים ונעליים שיוצרו במתפרות ובסנדלריה של הקיבוץ ואכלנו

אוכל שבושל במטבח הקיבוץ ע"י חברות הקיבוץ.

בצבא שירת כמפקד טנק בחיל השריון. השתתף במלחמת ששת הימים, במלחמת ההתשה ובמלחמת יום כיפור.

חזרה לשורשים: "את אשתו אריאלה הכיר כאשר הגיעה לקיבוץ בתוך קבוצת מתנדבים מארצות הברית וקנדה. שנינה עבדו בבנות ו ביוני 1975 התחתנו, בקיבוץ כמובן.

ואז הגיעו: הילדים: הבכור, מירון, השני, גלעד שהגיע כמתנה ליום נישואינו הרביעי, השלישית, מעיין ואחרונה, בת הזקונים כרמל. ברבות השנים החלו רוחות חדשות מנשבות - רוחות השינוי וההפרטה. אל מול חלקים גדולים בציבור, שסברו שהישארות במסגרת השיתוף המוחלט תביא לחורבנו - התייצב איציק כצוק סלע איתן. הוא דיבר באסיפות, כתב מכתבים רבים ולא השתכנע למרות כל ההסברים והנימוקים.

ונראה היה שצפויות לו, כמו לבני דורנו, שנים שלוות של גלישה איטית אל זיקנה רגועה.

ואז נחתה המכה. כאילו מתוך אופק אפל הושטה יד ענקית, זדונה ובוטחת (כמו בשירה של רחל) וסימנה אותו בחותם הנורא של הכיליון. לא אפרט כאן את כל היסורים והמאבק העיקש של ראשית הדרך. מי שיודע - יודע וזה העיקר. אבל דבר אחד כן חשוב לי לומר: אריאלה - האישה שאיתו - התייצבה לצידו החל מהרגע הראשון, בנחישות, בעוז רוח, בנאמנות ובמסירות שאין למעלה מהן. היא ליוותה אותו בכל הטיפולים הקשים, כאשר עוד היתה תקווה לשיפור. ללא תלונה וללא רחמים עצמיים.

אבל ברגע שאיציק הבין את המצב לאשורו, הוא החליט שאינו רוצה חיים ללא איכות ואינו מוכן לקבל טיפולים שרק יאריכו את סבלו ולא יוכלו לשנות את גור הדין. באומץ נדיר הודיע שהוא מוותר על כל הטיפולים ורק מבקש שלא לסבול לפני בוא הסוף.

סוף בעמוד הבא

איציק ישראלי ז"ל - סוף

נר נשמה חודש מאי

כ"ז אייר תרצ"ז	8.5.1937	יוסף	כ"ץ
ז' סיון תרצ"ח	6.5.1938	דבורה	זלקינד
כ' אייר ת"ש	28.5.1940	שמעון	רוזנבאום
כ"א אייר ת"ש	29.5.1940	ראובן	סברזנסקי
י"ג סיון תש"ה	25.5.1945	ראובן	קנדה
ג' אייר תש"ח	12.5.1948	שלמה	בירקנפלד
ט' אייר תש"ח	18.5.1948	יצחק	לביא
י"א אייר תשי"א	12.5.1951	שלמה	שריקי
ג' סיון תשכ"א	18.5.1961	בובה	לרנר
ד' אייר תשכ"ב	8.5.1962	אורית	הראל
כ"ז אייר תשכ"ט	15.5.1969	אסתר	יעקובסון
כ"ד באייר תשל"ג	26.5.1973	שרה	גלי
י"ט באייר תשל"ו	19.5.1976	מרים	טפר
כ"א אייר תשל"ו	21.5.1976	מרים	פלג
כ"ז אייר תשל"ז	16.5.1977	ראובן	נגלר
י"ח באייר תשל"ט	15.5.1979	יוסף	עודד
י' באייר תשמ"ב	3.5.1982	חנה	ספיר
י"ד אייר תשמ"ב	7.5.1982	מרים	היימן
כ' ניסן תשמ"ט	5.5.1989	יעקב	לוזי
כ' סיון תשנ"ט	4.5.1999	גמליאל	בעבור
א' אייר תש"ס	6.5.2000	פרידה	גולדברג
י"ב אייר תש"ס	17.5.2000	משה	מלמוד
כ"ח ניסן תשס"ה	7.5.2005	בוניה	זק
י"ד אייר תשס"ה	22.5.2005	נוח	כהן
י"ב אייר תשע"ב	4.5.2012	מוינה	דוד
כ"ה אייר תשע"ח	10.5.2018	אביגיל	בן נאים

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר
ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

וכך היה. כל מי שהיה עמו באותם ימים אחרונים, ובראשם, כמובן, אריאלה, בעזרתה של דרורה ועוד אנשים טובים ונכונים לסייע – עשה הכל כדי למלא את בקשתו. בליל הסדר נפרד, למעשה, ממשפחתו, שהתאספה יחד בפעם האחרונה ופחות מארבעה ימים אחר כך נפרד מהעולם.

ראיתי אותו אתמוול, ככלות הכל. כל כך שלוו. כל כך מעבר לסבל. כל כך גאול.

היום אנחנו מביאים אותו למנוחת עולמים באדמת אשדות, שאותה הכיר היטב ואשר אותה אהב בכל ליבו. ינוח בשלום על משכבו.

השיר הבא הוא שלי והבאתי אותו במיוחד למענך:

שיר ערש לאיש אהוב

רדום אישי,

כל כך שלוו, לבן וקל,

רק המכאוב הוא כבד משקל.

אני, רעייתך, זקופה וחזקה,

אך בגרוני נקרשת זעקה

לריק אנענע ערשך הצר

ודמעותי הן לא יחמו את יצועך הקר.

רדום אישי,

היה שלום עבר,

עבר שזה אך לא מכבר

נסדק, נופץ ולרסיסים נשבר

וצד בצד עימך היום לעולמים נקבר.

רדום, אישי,

בערש העפר.

אילנה

מי ומה באשדות

תודה רבה לאילן אליהו על הובלת הפרוייקט". אם לא די בכך, הרי שסוף סוף המאוחד הקדימו את האיחוד במקום אחד, ואם נשבר הקרח הזה סימן שהדרך סלולה. הוסף לכך את המימונה וקציר העומר המשותפים, וקיבלת 'אשדות אחת מאוחדת' כדברי שרהליה שרון. אהרליה הדר, הוא מאותם אלה שסברו תמיד, שהפילוג היה יציר כפיהן של תנועות ההתיישבות (מטעמים פוליטיים ברורים) וכי ניתן היה לאחות את הקרעים, שלא היו כה עמוקים כפי שנדמה היה.

בכל פעם שאני רואה בקהילנט את הכותרת '**השבת אבדה**' נדמה לי כאילו משהו השתבש ביום השביעי. מציע להחליף את הכותרת למשהו יותר יצירתי, מה גם שברוב במקרים המאבד מגלה את האבידה הרבה לפני שהציבור שמע עליה.

תזכורת: חדר תאי-הדואר ממשיך להיות מוזנח, ואין סיבה אמיתית לכך. אילו היה תרנגול אין ספק שכבר היה מטופל מזמן.

דקורציה צילומית - סמוך ליצומת ארלוזורובי הונחו לוחות מתכת ועליהן תמונות מרהיבות עין. עידן גרינבאום מבהיר שבמקום זה עומדות להתחיל בקרוב עבודות

המשך בעמוד הבא

ערב השואה בניצוחן של **ברוריה ולירון** היה מרגש, במתכונת שמתחדשת משנה לשנה. והפעם עמדה במרכז הערב הרצאתו המעניינת של די"ר יוחאי עתריה. חבל שציבור קטן יחסית מטריח עצמו ומגיע.

טרנד הקירוב - את הציטוט הבא, כולל התמונה, מצאתי בדף הפייסבוק שלי: "חברות, פירגון ועזרה הדדית, אלו הדברים היפים בספורט וגם הכי אפקטיביים וזאת האווירה ששררה אצל שמונה בוגרי הפרוייקט 'רצים למצוות 5' שרצו במרוץ העצמאות.

מי ומה - המשך

מבנה הנגריה הוא מן הוותיקים שנתרו בצורתם המקורית מאז הוקמה אשדות, אי שם באמצע שנות השלושים. המבנה עשוי לבנים שרופות שהונחו זן על גבי זן, בשיטות שהיו נהוגות באותם זמנים, ומאז לא עבר שיפוץ יסודי, וזה ניכר בהתפוררות הלבנים כפי שממחישה התמונה שצולמה השבוע. לא ברור מה עתידו של המבנה, שעומד מיותר כמעט עשור, ואם שווה להשקיע בו (כנראה שלא), מה שכן ברור, שבמצבו הנוכחי הוא לא ישרוד עוד זמן רב.

לכל בית אשדות -

יום עצמאות שמח!

עלון 1529

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
עימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

העלון הבא יצא לאור ב- 31/5/19

של חברת מקורות לטובת צינור חדש שיספק מים לממלכת ירדן. העבודות אמורות להמשך כשנה, ולאור העובדה שמדובר במקום מרכזי בלב העמק, התעקשה המועצה על כך שלא תוקם גדר סתמית שתכער את הנוף, אלא שעל הגדר יוצבו צילומים של נוף העמק. הצילומים הם פרי עבודתו של ניר אלפרט מדגניה ב'. במקביל בוצע מסלול עוקף של שביל האופנים, על מנת לאפשר לכל המשתמשים בדרך להמשיך נסיעתם ללא הפרעה.

טיפ של בן +90 כיצד לשמור על משקל תקין - התשובה: לא לאכול לשובע. ההסבר שלו הוא פשוט והגיוני: מנגנון השובע עובד ב- 'דיליי' מסוים, וכאשר הוא מופיע, ישנה תחושת כבדות ואי נוחות, אם נוכל מעט פחות ממה שהיינו רוצים, תחושת השובע תהיה טבעית, נוחה ונטולת מיחושים נסו ותיווכחו!

יוסי ב.פ. מדווה שהגנרטור בשכונה המערבית עמד במבחן, ובהפסקת החשמל האחרונה, נכנס מיד לפעולה. יש תמורה בעד האגרה.

החורף אמנם חלף עבר (601 מ"מ טבין ותקילין!) אבל בצידו הדרכים ניתן לראות משוכות של חוטמית זיפנית שמתנשאות לגבהים שלא הכרנו. זה הצד היפה. הצד הפחות זוהר, הן השריפות, שהראשונה הגיעה בערב שבין שני לשלישי כנראה מתחום ירדן ובסיוע רוח חזקה חצתה את הגבול ועלתה לכיוון מערב לעבר בית הקברות/מצפה אבנר. כוחות הכיבוי הגיעו מהר ובתוך שעה השתלטו על הלהבות. האם מדובר בהצתה או במשהו אחר? מוקדם לקבוע אך ערנות מתחייבת.

